

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2025 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi, IV Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Ewa Bielawska-Cegielska

Protokolant: Kamil Sz[REDACTED]

po rozpoznaniu na posiedzeniu

zażalenia Jakuba Iwańca na postanowienie prokuratora Prokuratury Regionalnej w Lublinie, delegowanego do Prokuratury Krajowej, z dnia 1 lipca 2024 roku o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu oraz dokonaniu czynności zatrzymania rzeczy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k., art. 236 § 1 k.p.k.

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie prokuratora Prokuratury Regionalnej w Lublinie delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 1 lipca 2024 roku o żądaniu wydania rzeczy i przeszukaniu oraz dokonaniu czynności zatrzymania rzeczy i uznać przeszukanie oraz zatrzymanie rzeczy w dniu 3 lipca 2024 roku za zasadne, legalne i prawidłowe.

UZASADNIENIE

Postanowieniem prokuratora Prokuratury Regionalnej w Lublinie delegowanego do Prokuratury Krajowej z dnia 1 lipca 2024 roku zażądano od Jakuba Iwańca dobrowolnego wydania rzeczy w postaci akt sprawy dyscyplinarnej o sygnaturze akt SD 1/24 celem ich zabezpieczenia, które stanowią dowód w sprawie prowadzonej w formie śledztwa o czyn z art. 231 § 1 k.k. i inne.

W dniu 3 lipca 2024 roku o godzinie 13:40 dokonano czynności przeszukania w pomieszczeniach biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych. Z uwagi na brak współpracy obecnych na miejscu Michała Lasoty i Przemysława Radzika, którzy oświadczyli, że nie mają dostępu do akt, a następnie opuścili Biuro RDSSP, przystąpiono do przeszukania z udziałem przybranego specjalisty ślusarza. W trakcie czynności przeszukania, po znalezieniu 4 akt spraw, na miejscu ponownie pojawił się

Michał Lasota wraz z dwiema pracownikami biura, które następnie wydały akta wskazane w wydanych postanowieniach.

W protokole wskazano, że około godziny 16:00 na miejsce przeszukania przyjechał Jakub Iwaniec, który oświadczył, że nie jest w posiadaniu akt sprawy o sygnaturze SD 1/24, ponieważ przesłał je Rzecznikowi Dyscyplinarnemu Sędziów Sądów Powszechnych, na co okazał stosowną dokumentację. Potwierdził on własnoręcznym podpisem otrzymanie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy z 1 lipca 2024 roku. Po jakimś czasie w Biurze Rzecznika pojawił się Przemysław Rudzik, który dobrowolnie wydał akta sprawy SD 1/24.

W dniu 17 lipca 2024 roku Jakub Iwaniec złożył zażalenie na postanowienie z dnia 1 lipca 2024 roku w przedmiocie żądania wydania rzeczy i przeszukania oraz na czynność faktycznego przeszukania i uzyskania akt SD 1/24, które miało miejsce 3 lipca 2024 roku w Biurze Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych przy ul. Rakowieckiej 30 w Warszawie.

Postanowieniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegała na nieuzasadnionym zastosowaniu art. 217 § 1 k.p.k. w zakresie oceny, że akta postępowania wyjaśniającego SD 1/24, mogą stanowić dowód w sprawie 1001-14.Ds.17.2024, podczas gdy sprawa SD 1/24 pozostaje w jego wyłącznej kompetencji jako zastępcy rzecznika dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie;
2. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegała na niezasadnym zastosowaniu art. 217 § 2 k.p.k. w zw. z art. 220 § 2 k.p.k., poprzez wezwanie go do wydania akt postępowania wyjaśniającego SD 1/24 wiedząc, że akta te znajdują się w biurze Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, co obiektywnie uniemożliwiało mu realizację tego bezprawnego działania.

Nadto, na podstawie art. 427 § 1 k.p.k. w zw. z art. 236 § 1 k.p.k. w zw. z art. 467 § 2 k.p.k. zarzucił bezprawne i bezzasadne przeprowadzenie przez prokuratora i działających na jego polecenie policjantów czynności przystąpienia do przeszukania pomieszczeń biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych w dniu 3 lipca 2024 r. i faktyczne uzyskanie akt SD 1/24, czym naruszono art. 220 § 2 k.p.k., poprzez nieokazanie mu postanowienia i przystąpienie do faktycznych czynności przeszukania, art. 222 § 1 k.p.k., poprzez niezawiadomienie sędziego Piotra Schaba – Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych i przystąpienie do faktycznego przeszukania, art. 224 § 1 i

2 k.p.k., poprzez niezawiadomienie go o planowanych czynnościach, co uniemożliwiło ustanowienie osoby przybranej, art. 228 § 3 k.p.k. poprzez zaniechanie doręczenia mu pokwitowania uzyskania akt SD 1/24 i art. 229 k.p.k. poprzez nieujęcie go w protokole przeszukania pomieszczeń w biurze Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych, podczas gdy był od godz. 14:50 faktycznie tam obecny, co uniemożliwiło mu naniesienie zastrzeżeń w tymże protokole co do podejmowanych czynności.

W konkluzji wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz stwierdzenie, że żądanie wydania dokumentów znajdujących się w aktach SD 1/24 było bezprawne i bezzasadne oraz nakazanie organowi posiadającemu te akta w dacie wydania postanowienia, niezwłoczny zwrot organowi uprawnionemu jakim jest Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Warszawie. Wniósł również o wystąpienie do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy Kp do innego sądu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości oraz o zawieszenie postępowania zażaleniowego do czasu rozstrzygnięcia sprawy K 16/24, która toczy się w związku z wnioskiem Krajowej Rady Sądownictwa o zbadanie zgodności z Konstytucją RP przepisów dających ministrowi sprawiedliwości umocowanie do wyznaczania rzecznika dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, a w razie nieuwzględnienia wniosku o zawieszenie postępowania – zwrócenie się przez sąd właściwy do Trybunału Konstytucyjnego z prośbą o dostarczenie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa, który zainicjował postępowanie K 16/24.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 236 k.p.k. na postanowienie sądu lub prokuratora dotyczące przeszukania, zatrzymania rzeczy i w przedmiocie dowodów rzeczowych oraz na inne czynności przysługuje zażalenie osobom, których prawa zostały naruszone.

Rozpoznając zażalenie, Sąd kontroluje zasadność, legalność i prawidłowość wskazanych w art. 236 k.p.k. czynności, mając na uwadze podstawy do ich dokonywania i warunki niezbędne dla ich legalnego przeprowadzenia. Sąd winien ocenić zatem legalność przeszukania, a więc dokonanie czynności przez uprawniony organ, jego zasadność, czyli istnienie merytorycznych podstaw wymienionych w art. 217 § 1 k.p.k. oraz prawidłowość, przez co należy rozumieć dochowanie przepisów art. 221 § 1 k.p.k., 223- 227 k.p.k., 228 § 3 k.p.k. oraz 229 k.p.k.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, w ocenie Sądu zarządzenie przeszukania pomieszczeń zajmowanych przez biuro Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych przy ul. Rakowieckiej 30 w Warszawie spełniało przesłankę

zasadności, a czynności podjęte w dniu 3 lipca 2024 roku były legalne i prawidłowe. Czynności w pomieszczeniach biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych zostały przeprowadzone przez funkcjonariuszy upoważnionych do ich wykonania, na podstawie prawidłowo wydane postanowienia w przedmiocie przeszukania.

Zastrzeżeń Sądu nie budzi również przeszukanie pomieszczeń biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych pod kątem przesłanki prawidłowości. Z treści protokołu przeszukania – podpisanego przez skarżącego wynika, że organ dokonujący czynności zawiadomił o celu przeszukania i wezwał go do dobrowolnego wydania akt sprawy SD 1/24 wskazanych w postanowieniu o przeszukaniu. Skarżący poinformował, że nie jest w posiadaniu akt sprawy SD 1/24, a następnie - zgodnie z treścią protokołu – na miejsce przeszukania przybył Przemysław Radzik, który dobrowolnie wydał akta sprawy SD 1/24, które zostały wyszczególnione w spisie i opisie rzeczy. Nie ujawniono przy tym żadnych innych okoliczności, które mogłyby wskazywać na nieprawidłowości co do sposobu dokonania czynności przeszukania.

W zakresie przesłanki zasadności wskazać należy, iż lektura akt postępowania daje podstawy do uznania, iż w chwili podjęcia decyzji o przeszukaniu pomieszczeń biura Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych istniały uzasadnione przesłanki powzięcia podejrzenia, że w miejscu tym mogą znajdować się akta spraw, stanowiących integralną część prowadzonego śledztwa. Wbrew twierdzeniom skarżącego, nie doszło do nadużycia uprawnień procesowych przez organ prowadzący postępowanie. Dla wydania postanowienia o przeszukaniu nie jest wymagane uprzednie wykazanie, że poszukiwane rzeczy z całą pewnością znajdują się w określonym miejscu. Wystarczające jest istnienie uzasadnionego przypuszczenia, że rzeczy te mogą się tam znajdować i mogą stanowić dowód w sprawie.

Należy przy tym zauważyć, że jak wynika z art.217 §1 k.p.k. podstawą zatrzymania rzeczy jest samo przypuszczenie, iż zatrzymywane przedmioty są „rzeczami mogącymi stanowić dowód w sprawie”.

Ponadto, jak wynika z akt sprawy, czynność przeszukania nie wykraczała poza to, co było konieczne i niezbędne dla uzyskania rzeczy przez uprawnione organy. Sąd nie dopatrywał się zatem również naruszenia proporcjonalności w toku przeprowadzonej czynności.

Brak jest również podstaw do uznania, że przebieg czynności przeszukania był inny aniżeli opisany w protokole – jak na to wskazuje skarżący. Protokół został podpisany przez

skarżącego, i nie ujawniono w nim faktu, jakoby Jakub Iwaniec był na miejscu przeszukania już wcześniej.

Trudno również zaakceptować stanowisko, zgodnie z którym funkcjonariusze mieliby odstąpić od czynności względem wskazanych w postanowieniu z 1 lipca 2024 roku akt spraw, gdzie jedne z nich miały być w posiadaniu m.in. Jakub Iwańca. Przedmioty te w dużej mierze znajdowały się w pomieszczeniach podlegających przeszukaniu, zatem zgodnie z treścią postanowienia, którego kopię skarżący otrzymał w dniu przeprowadzenia czynności – prawidłowym było żądanie ich wydania. Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 217 § 2 k.p.k. w zw. z art. 220 § 2 k.p.k., Sąd wskazuje, że fakt, iż akta sprawy SD 1/24 nie znajdowały się w faktycznym posiadaniu Jakuba Iwańca w momencie rozpoczęcia czynności przeszukania, nie wyklucza możliwości żądania ich wydania, jeżeli istniało uzasadnione przypuszczenie, że może on być w stanie je wydać lub wskazać ich lokalizację. W niniejszej sprawie skarżący faktycznie nie wydał akt, jednak – jak wynika z protokołu – dokumentację tę ostatecznie dobrowolnie wydał Przemysław Radzik. Brak było podstaw do przyjęcia, że czynność została dokonana z naruszeniem art. 220 § 2 k.p.k., skoro skarżącemu doręczono postanowienie i pouczone go o obowiązku dobrowolnego wydania rzeczy.

Brak jest też podstaw do przyjęcia, że naruszono prawo skarżącego do ustanowienia osoby przybranej. Zgodnie z art. 224 § 2 k.p.k., jeżeli obecny przy przeszukaniu nie żąda udziału osoby przybranej, czynność może się odbyć bez jej udziału. W protokole nie odnotowano zgłoszenia takiego żądania ze strony skarżącego.

Jednocześnie należy podkreślić, że Sąd w niniejszym postępowaniu nie rozstrzyga o tym czy akta sprawy były przetrzymywane przez Jakuba Iwańca bezprawnie oraz czy był on podmiotem nieuprawnionym do ich posiadania.

Odnosząc się do wniosku skarżącego o zawieszenie postępowania zażaleniowego do czasu rozstrzygnięcia sprawy K 16/24, która toczy się w związku z wnioskiem KRS o zbadanie zgodności z Konstytucją RP przepisów, dających Ministrowi Sprawiedliwości umocowanie do wyznaczenia rzecznika dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości, należy stwierdzić, że zawieszenie niniejszego postępowania nie jest zasadne ani konieczne. Niniejsze postępowanie dotyczy bowiem kwestii rozpoznania zażalenia na zatrzymanie rzeczy i dokonanie czynności przeszukania. Stanowi zatem zaledwie incydentalną kwestię w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym i dla rozstrzygnięcia w tym przedmiocie nie jest niezbędne zakończenie sprawy prowadzonej pod sygn. akt K 16/24, jak chce tego skarżący.

Podobnie jako zupełnie bezzasadny i niemający znaczenia dla rozpoznania zażalenia jest wniosek skarżącego o dostarczenie wniosku Krajowej Rady Sądownictwa, który zainicjował postępowanie K 16/24.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w części dyspozytywnej postanowienia.

Za zgodność z oryginałem świadczy
sekretarz sądowy

MT

